

Kaupungin yleisten töiden hallituksen ja rahatoimikamarin annettua asiasta lausunnot päätti ¹⁾ kaupunginvaltuusto, siihen viitaten, mitä yleisten rakennusten yllhallitus ja mainitut kaupunginviranomaiset olivat puheena olevan, kaupunginvaltuuston hyväksymän kaupunginasemakaavanmuutoksen tueksi esittäneet, ilmoittaa pysyvänsä mainitussa ehdotuksessaan.

2. Kiinteän omaisuuden hankintaa ja kaupungille kuuluvan tuollaisen omaisuuden luovutusta koskevat asiat.

Kysymys maan-tilan ostamisesta työsiirtolan perustamista varten.

Sittenkun lisätty kaupunginvaltuusto kokouksessaan joulukuun 20 päivänä 1912 oli palauttanut ²⁾ kysymyksen maan-tilan ostamisesta miesten työsiirtolan perustamista varten asiaa valmistelemaan asetettuun valiokuntaan uudelleen käsiteltäväksi, antoi valiokunta uuden, helmikuun 19:nä päivätyn mietinnön ³⁾.

Siinä lausuttiin m. m. valiokunnan enemmistön havainneen, että työsiirtolaa varten tarjona olevista tiloista ainoastaan Espoon pitäjän Nouksin kylässä sijaitseva Siikjärven yksinäinen rälssitalo voi tulla tässä tapauksessa kysymykseen. Tilan olivat sen omistajat tarjonneet kaupungin lunastettavaksi 75,000 markan hinnasta.

Siikjärven yksinäinen rälssitalo sijaitisi 13 kilometrin päässä Espoon rautatienasemalta ja oli pinta-alaltaan noin 600 hehtaaria. Viljellyistä tiluksista oli suurin osa rappiutilassa. Tilalla oli kuitenkin mahdollisuutta suuriin uutisviljelyksiin ja varsin huomattavasti metsää sekä turpeenottoon erittäin sopiva suo. Valiokunnan mielestä tämä kiinteistö, mitä sekä pinta-alaan että maanlaatuun tuli, hyvin soveltuisi ehdotetun laatuisen työsiirtolan paikaksi. Kun tilalla olevat rakennukset eivät läheskään voisi tyydyttää laitoksen tarpeita, olisi laajoja uutisrakennustöitä tarpeen laitoksen kuntoonpanemiseksi. Mikäli mahdollista huojistaakseen näiden uutisrakennustöiden kustannuksia oli valiokunta katsonut olevan ehdottaminen, että laitoksessa aluksi olisi varattava tilaa 30 hoidokille aikaisemmassa ehdotuksessa tarkoitettujen 50:n sijasta. Rakennus- ja uutistyyökustannuksiin tarvittaisiin kaikkiaan 68,500 markan määräraha.

Siirtolan sijoittaminen Siikjärven tilalle vaatisi korottamaan kaupungin maksettavaa vuosiavustusta, koska tämän tilan tuotto, eritoten ensi vuosina, olisi verraten vähäinen. Näin ollen ja edellyttäen laitokseen aluksi sijoitettavan ainoastaan 30 hoidokkia sekä tilan

¹⁾ Valt. pöytäk. syysk. 9 p. 11 §. -- ²⁾ Ks. 1912 vuod. kert. siv. 7 ja seur. --

³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 17.

olevan vuokratta käytettävänä oli kaupunkilähetys laskenut vuotuiset voimassapitokustannukset 29,150 markaksi. Näiden vuosimenojen suorittamiseen olisi kaupunkilähetyksellä käytettävänä yhteensä 14,150 markkaa. Tämän laskelman nojalla oli kaupunkilähetys valiokunnalle annettussa, kaupunginvaltuustolle osotetussa kirjelmässä esittänyt, että tarpeellinen kannatusapu määrättäisiin 15,000 markaksi vuodessa eli siis 5,000 markkaa suuremmaksi aikaisemmin pyydettyä määrää.

Voidakseen arvostella puheenalaista maanostokysymystä taloudelliselta kannalta oli valiokunta rahatoimikamarilta pyytänyt m. m. tarkempaa selvitystä siitä, kävisikö pyydettyä hintaa nykyisiin maanarvo-oloihin katsoen puoltaminen, ja oli kamari tämän johdosta valiokunnalle lähettänyt kaupungin metsänhoitajan antaman lausunnon tilan metsävaroista, jossa lausunnossa metsä oli arvioitu vähintään 35,000 markan arvoiseksi, sekä lausunut käsityksensä, että kiinteistöstä pyydetty hinta oli kalliinlainen, mutta oli kuitenkin ollut sitä mieltä, että ostoa tässä maamme osassa vallitseviin maanarvo-oloihin katsoen kävi taloudelliselta kannalta puoltaminen. Valiokuntakin katsoi kiinteistön tarjoovan kohtuullisen vastineen vaaditulle kauppahinnalle sekä arveli, ettei tätä maanhankintaa pääomansijoituksena käynyt pitäminen kaupungille epäedullisena.

Edellä lausutun nojalla valiokunta esitti kaupunginvaltuuston lisätyin luvuin päätettäväksi:

että kaikkiaan 75,000 markan hinnalla ostetaan Siikjärven rälssitalo n:o 11 Espoon pitäjän Nouksin kylästä sekä annetaan tämä tila Helsingin kaupunkilähetyksen käytettäväksi Helsingin kaupungista kotoisin olevain, apua tarvitsevain miesten työsiirtolan perustamista varten;

että mainittu kauppahinta on maksettava 1911 vuoden obligatsioonilainasta; sekä

että varsinainen kaupunginvaltuusto saa toimekseen ryhtyä päätöksestä johtuviin täytäntöönpanotoimiin.

Mietintöön liitetystä vastalauseesta huomauttivat herrat Ehrnrooth ja Hertzberg, osin että ehdotettu maatila ei ollut tarkoitukseen täysin sopiva ja osin että laitoksesta tähän paikkaan sijoitettuna olisi ylen suuria kustannuksia, sekä ehdottivat sentähden, että Siikjärven rälssitalon myyntitarjous hylättäisiin, mutta rahatoimikamarille annettaisiin tehtäväksi yksissä neuvoin kaupunkilähetyksen kanssa koettaa hankkia työsiirtolalle sopiva maatila.

Asiaa uudelleen esiteltäessä päätti 1) lisätty kaupunginvaltuusto

1) Lis. valt. pöytäk. maalisk. 11 p. 2 §.

55 äänellä 20 vastaan, jotka annettiin valiokunnan esityksen hyväksymisen puolesta, yhtyä vastalausejain ehdotukseen.

Rahatoimikamari antoi sitten toukokuun 26:ntena päivätyn esityksen 1) asiasta. Siinä kamari ilmoitti 13 maatilaa tarjotun puheena olevaan tarkoitukseen, mutta kamari, joka asiassa oli neuvotellut kaupunkilähetyksen sihteerin kanssa, oli katsonut ainoastaan kahden niistä voivan tulla kysymykseen. Nämä maatilat olivat:

1) Ryttylän kantatila Hausjärven pitäjässä. Maatila sijaitsi Hämeenlinnan rautatien molemmin puolin ja käsitti kaksi tiluslohkoa, joista läntinen oli ainoastaan metsämaata ja itäinen, missä talo sijaitsi, enimmältä osalta viljeltyjä tiluksia. Koko pinta-ala oli 215.56 hehtaaria, josta alasta noin 105 hehtaaria oli peltoa, noin 100 hehtaaria metsämaata ja loput viljelyskelpoista hakamaata. Pelto-
maa oli hyvin viljeltyä ja soveltui erittäinkin vaativampain kasvien viljelemiseen. Maatilan arvokkain osa oli rakennukset, joita oli kaksi asuinrakennusta, toisessa 12 ja toisessa 14 osin hyvinkin isoa huonetta, vanhanlainen, 8 huonetta käsittävä työväenasunto, pienenlainen asuinrakennus kivistä, kivinavetta 115 lehmälle, isonlainen puusta rakennettu talli, kivistä tehty meijerirakennus, jota voi käyttää asuntona, kivistä tehty myllyrakennus, kivimakasiineja y. m. Asuinhuoneita oli kaikkiaan 50—60. Useimmat rakennukset olivat hyvässä kunnossa, minkätähden uusia rakennuksia ei tarvitsisi teettää muita kuin sauna. Sitä vastoin rakennusten sisustaminen laitoksen tarpeisiin käytettäväksi vaatisi teettämään erinäisiä sisustustöitä, joista oli laskettu olevan kustannuksia 15,000 markkaa.

Maatilan hinta, kalustoa lukuunottamatta, oli 150,000 markkaa. Kalusto, johon, paitsi tavallisia maanviljelyskaluja ja karjaa, kuului sähkölaitos ja höyrykone, oli arvioitu 40,000 markan hintaiseksi.

2) Vihdin pitäjän Haapkylässä sijaitseva Tyynelän maatila, joka käsitti yhdysviljelyksessä olevat Alitalon, Tyynelän ja Väli-
talon talot tai talonosat. Maatila sijaitsi noin 2.5 kilometrin päässä Nummelan asemalta Hangon—Hyvinkään radan varrella Hiidenveden järven ja Lohjanselän välillä, viimeksi mainitun erottamana muusta tienoosta, minkä johdosta maatilalla oli puheenalaiseen tarkoitukseen erittäin sopiva asema. Kokonaispinta-ala oli 598.15 hehtaaria, siitä 89.45 hehtaaria peltoa, 25.28 hehtaaria osittain viljeltyä niittyä, 121.36 hehtaaria viljelyskelpoista maata, 319.04 hehtaaria varsinaista metsämaata ja loput joutomaata. Tilusten halki juoksi pienenlainen puro, joka talon kohdalla muodosti myllyn, puimakoneen ja pärehöylän turbiinia käyttävän vesiputouksen. Rakennuksia oli uusi 8 huonetta käsittävä päärakennus, uusi 5 huonetta käsittävä asuinrakennus, kolme työväenasuntoa ja neljä torppaa.

1) Valt. pain. asiakirj. n:o 64.

Talusrakennukset olivat uudet, mutta huonosti rakennetut, minkätähden ne lähivuosina kaipaisivat korjauksia. Navetassa oli tilaa noin 50 lehmälle, tallissa tilaa 10 hevoselle.

Kiinteistön hinta, lukuunotettuna joukko nostettua turvepehkoa ja turbiini, oli 127,000 markkaa sekä kalustoineen 145,000 markkaa. Omistaja oli ilmoittanut tarjouksensa olevan voimassa kesäkuun 15 päivään 1913.

Näitä kahta tarjousta tutkittaessa oli kamarissa lausuttu eriäviä mielipiteitä. Vähemmistö oli ollut sitä mieltä, että Ryttylän kanta-tila, siihen nähden että siellä oli lukuisia hyvässä kunnossa olevia rakennuksia, minkä johdosta uutistöitä ei tarvitsisi kustantaa, olisi asetettava toisesta tarjouksesta edelle, jota vastoin kamarin enemmistö oli pitänyt juuri sitä seikkaa, että Tyynelässä oli vähemmän rakennuksia, tässä tapauksessa edullisempina, koska sinne teetetävät uutisrakennukset näin ollen kävi alun pitäen suunnitteleminen tarkoituksen mukaisesti. Lisäksi tarjosi Tyynelä enemmistön mielestä paljon suurempaa mahdollisuutta erilaisiin ulkotöihin kuin Ryttylä; semmoisia oli mainittu, paitsi maanviljelystyötä, uutisviljelys, metsänperkaus ja -viljelys, turvepehkon valmistus y. m., joista töistä osa vastedes tuntuvasti kohottaisi maatilan arvoa. Kun lisäksi maatilan ostoon ja kuntoonpanoon tarvittava rahamäärä kumpaisessakin tapauksessa olisi likimain sama, 190,000—200,000 markkaa, ja kaupunki toisessa tapauksessa saisi haltuunsa joukon rakennuksia, jotka alussa olisivat osittain tyhjinä, kunnes hoidokkien luku tuntuvassa määrässä lisääntyisi, jolloin tuolla verraten pienellä tilusalalla luultavasti syntyisi työnpuutetta, oli enemmistö katsonut olevan antaminen etusijan Tyynelälle.

Tyynelässä tarpeellisista uutisrakennustöistä mainitsi rahoituskamari, että ennestään oleviin asuinhuoneisiin sopi parikymmentä hoidokkia ja kahteen muuhun rakennukseen kumpaiseenkin 16 hoidokkia, joten tilalle toistaiseksi kävisi majoittaminen noin 52 hoidokkia. Kaupunkilähetyksen sihteerin tekemäin likimääräisten laskelmain mukaan tarvittaisiin toistaiseksi tarpeellisiin uutis- ja lisärakennustöihin yhteensä Smk 45,000:—.

Mitä tuli laitoksen menosääntöön ja laitoksen voimassapitoon tarpeelliseen avustukseen ynnä kaupungista kotoisin olevain hoidokkien puolesta suoritettavaan korvaukseen, oli kaupunkilähetys voinut kaikin puolin pysyä aikaisemmassa esityksessään.

Edellä lausutun johdosta esitti kamari kaupunginvaltuuston lisätyin luvuin päätettäväksi m. m.:

että 145,000 markan hinnalla ostetaan Vihdin pitäjän Haapkylässä sijaitseva Tyynelän maatila, joka annetaan Helsingin kaupunkilähetyksen käytettäväksi Helsingin kaupungista kotoisin olevain, apua tarvitsevain miesten työsiirtolan paikaksi;

että mainittu kauppahinta maksetaan 1911 vuoden obligatsiionilainasta; sekä

että varsinainen kaupunginvaltuusto saa tehtäväkseen ryhtyä päätöksestä aiheutuviin täytäntöönpanotoimiin.

Sen jälkeen kun rahatoimikamari oli päätöksensä asiasta tehnyt ja esityksensä laatinut, oli kamariin annettu todistus, että Ryttylän maatilän omistaja oli sitoutunut huojistamaan maatilän ynnä kaiken siellä olevan elävän ja kuolleen irtaimiston hinnan 170,000 markkaan, siinä tapauksessa että kaupunki päättää kaupan.

Ennen muuhun toimenpiteeseen ryhtymistä asiassa päätti 1) lisätty kaupunginvaltuusto äänestettyään palauttaa asian koko laajuudessaan asiaa varten aikaisemmin asetettuun valiokuntaan, johon kuuluivat herrat Serlachius, Forsius ja Hertzberg, ent. pormestari B. Schauman sekä jumaluusopintohtori B. H. Päivänsalo.

Sittemmin vapautti 2) kaupunginvaltuusto herra Serlachiuksen mainitun komitean jäsenyydestä ja valitsi 3) jäseneksi hänen sijaansa vapaaherra A. von Bonsdorffin.

Kysymys
eräiden Hel-
singin pitäjän
Korpaksen
talon osain
yhdistämisestä
kaupunkiin.

Sittenkun lääninhallitus oli kaupunginvaltuustolta vaatinut lausuntoa Helsingin pitäjän kunnanvaltuutettujen esityksen johdosta, että Helsingin pitäjän Pikku Huopalahden kylän Korpaksen verotaloon n:o 1 kuuluvat Brunakärr ja Nyåker nimiset tiluslohkot hallinnollisessa, lainkäytöllisessä ja kirkollisessa suhteessa yhdistettäisiin Helsingin kaupunkiin, jona valtuusto rahatoimikamarin annettua lausunnon kokouksessaan maaliskuun 12 päivänä 1912 asian pöydälle 4), siksi kunnes valiokunta, jonka valtuusto oli asettanut käsittelemään kysymystä kaupungin noudatettavasta politiikasta läheisyydessään sijaitsevia huvilayhdyskuntia kohtaan, oli valtuustolle antanut mietintönsä.

Mainitun valiokunnan annettua mietintönsä 5) päätti 6) kaupunginvaltuusto asiaa uudelleen esiteltäessä palauttaa sen rahatoimikamariin, jonka tuli siitä antaa lähempi selvitys, varsinkin kysymyksen rahallisesta puolesta.

Kirkkomaan-
kadun vie-
reisen maaka-
staleen lunas-
tus.

Budjettivaliokunnan esityksestä 7) päätti 8) kaupunginvaltuusto Kirkkomaankadun tarpeelliseksi havaitun laajennuksen aikaansaamiseksi:

valtuuttaa rahatoimikamarin venäläisen seurakunnan kanssa tekemään sopimuksen 15 metriä leveän, noin 3,700 neliömetriä laajan maakaistaleen luovuttamisesta Kirkkomaankadun viereltä mainitun

1) Lis. valt. pöytäk. kesäk. 10 p. 1 §. — 2) Valt. pöytäk. syysk. 9 p. 54 §. — 3) Valt. pöytäk. syysk. 23 p. 29 §. — 4) Ks. 1912 vuod. kert. siv. 14. — 5) Ks. 1912 vuod. kert. siv. 201. — 6) Valt. pöytäk. helmik. 4 p. 4 §. — 7) Valt. pain. asiakirj. n:o 95. — 8) Valt. pöytäk. jouluk. 30 p. 1 §.

seurakunnan hautausmaaksi käytetystä alueesta 10 markan korvauksesta neliömetriltä;

tarkoitukseen tarvittavan 37,000 markan määrärahan pantavaksi 1914 vuoden menosääntöön; sekä

antaa kaupungin yleisten töiden hallituksen toimeksi, sittenkun lopullinen sopimus edellä mainitusta asiasta oli tehty, esittää siitä johtuvan ehdotuksen kaupunginasemakaavanmuutokseksi.

Kirjelmässä kesäkuun 4 päivältä esitti kasvatuslautakunta mainitsemillaan syillä, että kaupunki ostaisi kaikki Lohjan pitäjän Outamon ratsutilan tonttialueella olevat rakennukset ynnä tarpeellisen maa-alueen ratsutilalle sijoitettua kasvatuslaitosta varten sekä osottaisi tarkoitukseen enintään 30,000 markkaa.

Kysymys maa-alueen ynnä rakennuksen ostamisesta Outamon kasvatuslaitosta varten.

Rahatoimikamarin annettua lausunnon asiasta lähetti 1) kaupunginvaltuusto sen lähemmin valmisteltavaksi erikoisvaliokuntaan, jonka niinikään tuli ottaa tutkittavaksi kysymys, miten kaupungin kasvatuslaitosten taloudellisen hallinnon kävisi uudestijärjestäminen menojen supistamiseksi, ja valittiin 2) tämän valiokunnan jäseniksi sittemmin herrat Rosengqvist, Eskola ja H. Lindberg, johtaja I. Lindfors sekä ent. kuvernööri I. Gordie.

Kaupunginvaltuustolle antamassaan kirjutuksessa ilmoitti kauppaneuvos G. Björkenheim sen valiokunnan ent. puheenjohtajana, jonka valtuusto oli asettanut käsittelemään kysymystä aktiebolaget Brändö villastad yhtiön kiinteistöjen ja laitosten ostamisesta, että mainittu valiokunta pääkysymyksen yhteydessä oli kiinnittänyt huomiota kysymykseen Helsingin kaupungin alueen laajentamisesta ja sen seikan suotavuudesta, että kaupunki hankkisi itselleen omistusoikeuden eräisiin Vanhankaupunginlahden itäpuolella sijaitseviin maa-alueisiin, sekä sitä varten hankkinut selvityksen siitä, olisiko Helsingin pitäjässä sijaitseva Hertonäsin maatila myytävänä ja millä ehdoilla sen saisi lunastaa. Tämän johdosta oli Hertonäsin kartanon omistaja, maanviljelysneuvos J. G. Bergbom valiokunnalle antanut joulukuun 12:nä 1912 päivätyn myyntitarjouksen. Kun mainitun valiokunnan tehtävä silloin jo oli päättynyt, lähetti kauppaneuvos Björkenheim tuon tarjouksen valtuustolle. Siinä sitoutui maanviljelysneuvos Bergbom Helsingin kaupungille 1,600,000 markan hinnasta myymään Hertonäsin maatilan kaikkineen mitä siihen kuului ynnä elävän ja kuolleen irtaimiston sekä korjatun ja kasvavan laihon, sillä ehdolla että hän ja vaimonsa saisivat jälellä olevan elinaikansa maksutta käyttää maatilan päärakennusta y. m.

Hertonäsin maatilan myyntitarjous eväty.

Ennen muuhun toimenpiteeseen ryhtymistä lähetti 3) kaupunginvaltuusto asian rahatoimikamariin valmisteltavaksi.

1) Valt. pöytäk. marrask. 25 p. 14 §. — 2) Valt. pöytäk. jouluk. 9 p. 11 §. —

3) Valt. pöytäk. helmik. 4 p. 24 §.

tontin n:o 20 myynti. tin n:o 20 korttelissa n:o 349 XII kaupunginosaa 33,745 markan 60 pennin hinnasta 1);

Korttelin n:o 427 tonttien myynti. kaikki korttelin n:o 427 tontit XIII kaupunginosassa venäläisen valmistavan koulun paikaksi yhteensä 161,772 markan 56 pennin hinnasta 2); sekä

Korttelin n:o 334 a myynti. edellyttäen asianmukaisen vahvistuksen saatavan XI ja XII kaupunginosan 3) tonttien n:ojen 334, 335 y. m. kaupunginasemakaavan muutos ehdotukselle, valtiolle korttelin n:o 334 a Helsingin teollisuuskoulun talon paikaksi 179,838 markan hinnasta, ja oli tämä kortteli varattava vastamainittuun tarkoitukseen kolmeksi vuodeksi sanotun kaupunginasemakaavanmuutoksen vahvistamisesta 4) lukien.

Tonttipaikan luovuttaminen uudelle evankelis-luterilaiselle kirkolle.

Kaupunginvaltuustolle annetussa kirjelmässä 5) anoivat Helsingin evankelis-luterilaisten seurakuntain kirkkovaltuusmiehet, että kaupungin eteläisen ruotsalaisen ja eteläisen suomalaisen seurakunnan uuden kirkon tonttipaikaksi maksutta luovutettaisiin tarpeellinen alue Tehtaanpuistosta kirkkovaltuusmiesten anomuksen oheisen kartan mukaisesti.

Ennen muuhun toimenpiteeseen ryhtymistä asiassa päätti 6) kaupunginvaltuusto käskeä rahatoimikamarin, kaupungin yleisten töiden hallitukselta lausunnon hankittuaan, antaa lausunnon asiasta.

Tämän johdosta antoi rahatoimikamari huhtikuun 3:nä päivätyn kirjelmän 5), jossa kamari mainitsi kaupunginasemakaava-arkkitehdin, jonka lausunnon kaupungin yleisten töiden hallitus oli hankkinut, hallitukselle antamassaan promemoriassa huomauttaneen, että sitä paikkaa, joka edellä mainitun kartan mukaan oli katsottu hankkeissa olevalle kirkkorakennukselle sopivaksi, hänen mielestään ei käynyt kaupunginasemakaavakannalta puoltaminen. Kun kuitenkin kirkkorakennus, jos se rakennustaiteellisesti sovitettiin paikkaan, olisi erikoisesti omansa kohottamaan Tehtaanpuiston kauneusarvoa sekä mainittua puistoa kieltämättä täytyi pitää hyvin valittuna kirkonpaikkana sen seurakunnan asutusta silmällä pitäen, jonka kirkollisiin tarpeisiin rakennus oli aiottu, oli kaupunginasemakaava-arkkitehti sitä mieltä, että tälle kirkolle olisi varattava paikka puiston alueelta, sekä osotti kirjelmänsä oheisessa asemapiirroksen luonnoksessa, miten kirkkovaltuusmiesten ehdotusta haittaavat epäkohdat olisivat vältettävissä. Mainitussa luonnoksessa oli kirkko suunniteltu sijoitettavaksi siten, että se olisi Vuorimieskadun akselilla, yhdensuuntaisena vallitsevan Tehtaankadun kanssa

1) Valt. pöytäk. huhtik. 1 p. 8 §. — 2) Valt. pöytäk. syysk. 9 p. 22 §. — 3) Ks. tätä kert. siv. 8 ja 9. — 4) Valt. pöytäk. lokak. 28 p. 16 §. — 5) Valt. pain. asiakirj. n:o 40. — 6) Valt. pöytäk. tammik. 21 p. 36 §.

ja kohtisuoraan vasten Laivurikadun leveätä osaa. Lisäksi oli kaupunginasemakaava-arkkitehti ajatellut kirkon sijoitettavaksi Laivurikadun korkeimman kohdan tasalla olevalle korokkeelle. Tästä järjestelystä olisi kuitenkin seurauksena Laivurikadun länsiosan siirtyminen lännemmäksi. Mutta tuollainen siirtyminen olisi kaupunginasemakaava-arkkitehdin mielestä vain omansa parantamaan tätä kaupunginasemakaavan osaa, eikä vähimmin liikenteen kannalta katsoen. Kun kuitenkin puheenalainen Laivurikadun suunnan muutos kaupungin työpäällikön tekemän laskelman mukaan tuottaisi kaupungille kustannuksia 57,000 markkaa, raitiotiekiskojen muutto tähän luettuna, olisi ehdotetun tontin luovutus ehdoksi pantava, että seurakunta korvasi nämä kustannukset.

Kaupungin yleisten töiden hallitus oli havainnut kaupunginasemakaava-arkkitehdin edellä kerrotun ehdotuksen täysin asianmukaiseksi sekä sitä puoltanut.

Rahatoimikamarin enemmistö oli kirkkovaltuusmiesten esittämistä syistä ollut sitä mieltä, että kaupungin tulisi myöntyä kirkkovaltuusmiesten anomukseen, sekä vastaisen kirkon paikkaan nähden kaikin puolin yhtynyt kaupunginasemakaava-arkkitehdin esittämään ja kaupungin yleisten töiden hallituksen puoltamaan ehdotukseen, sillä edellytyksellä että seurakunta kaupungille korvasi edellä mainitut kustannukset. Yksi kamarin jäsen ei ollut tahtonut siihen tarkoitukseen luovuttaa paikkaa Tehtaanpuistosta, vaan puolestaan ehdottanut valittavaksi jonkin sopivan paikan Töölöstä, ja eräs toinen jäsen oli tahtonut evätä kirkkovaltuusmiesten anomuksen.

Rahatoimikamari esitti kaupunginvaltuuston päätettäväksi, että kaupungin eteläisen ruotsalaisen ja eteläisen suomalaisen seurakunnan uuden kirkon tonttipaikaksi edellä mainituin ehdoin luovutettaisiin hakemuksen oheisessa Tehtaanpuiston järjestämistä koskevassa ehdotuksessa tarkemmin osotettu alue.

Asiaa lopullisesti esiteltäessä päätti ¹⁾ kaupunginvaltuusto ilmoittaa kaupungin suostuvan kustannuksitta luovuttamaan kaupunginasemakaava-arkkitehdin mainitseman paikan evankelis-luterilaisen kirkkorakennuksen paikaksi seurakuntain käytettäväksi, niin kauan kuin tuollaista rakennusta siellä voimassa pidetään, sekä muutoin sillä ehdolla, että seurakunnat kaupungille korvaavat 57,000 markaksi arvatut kulut suunnitelman toteuttamisesta aiheutuvista kadun järjestelyistä ja Laivurikadulla olevan raitiotien muutosta; ja tuli rahatoimikamarin, siinä tapauksessa että seurakunnat nämä ehdot hyväksyivät, aikanansa ryhtyä asianmukaiseen toimenpiteeseen kaupunginasemakaavan muuttamiseksi sekä laatia seurakuntain kanssa kirkkotontin luovutuskirja.

¹⁾ Valt. pöytäk. toukok. 13 p. 11 §.

Lisäalueen
luovuttaminen
Saunakadun
tontteihin
n:o:ihin 8 ja 10.

Rahatoimikamarin esityksestä päätti 1) kaupunginvaltuusto Fastighetsaktiebolaget Badhusgatan 6—8 yhtiölle korvauksetta luovutettavaksi 20.8 neliömetrin laajuisen lisäalueen, joka k. senaatin toukokuun 29 päivänä 1912 vahvistaman kaupunginasemakaavanmuutoksen 2) johdosta oli tullut korttelissa n:o 102 VII kaupunginosaa Saunakadun varrella sijaitsevain tonttien n:o:jen 8 ja 10 osalle.

Kysymys ton-
tin luovuttami-
sesta Högre
svenska han-
delsläroverket
oppilaitokselle.

Kaupunginvaltuustolle annetussa kirjutuksessa anoi Högre svenska handelsläroverket i Helsingfors osakeyhtiön johtokunta, että valtuusto talon teettämiseksi yllämainittua oppilaitosta varten yhtiölle tai tarkoitusta varten perustetulle erityiselle koulurakennusyhtiölle huutokaupatta möisi Rata-, Yrjön- ja Merimieskadun välillä korttelin n:o 60 itäpuolella VII kaupunginosassa sijaitsevan rakentamattoman alueen.

Rahatoimikamarin annettua lausunnon 3) asiasta päätti 4) kaupunginvaltuusto sen palauttaa kamariin, jonka tuli yksissä neuvoin hakijan kanssa etsiä ja valtuustolle ehdottaa sopivampi tontti puheena olevaan tarkoitukseen.

Evätty anomus
Porthaninka-
dun tonttien
n:o:jen 15 ja 17
maksuttomasta
louvuttami-
sesta.

Kaupunginvaltuustolle annetussa kirjutuksessa anoi Sörnäsins yhteiskoulun jatkoluokkain kannatusyhdistys, että yhdistykselle maksutta luovutettaisiin Porthaninkadun tontit n:ot 15 ja 17 talon rakennuttamiseksi sinne Kallion yhteiskoulua varten.

Rahatoimikamarin annettua lausunnon 5) asiasta epäsi 6) kaupunginvaltuusto 31 äänellä 13 vastaan yhdistyksen anomuksen.

3. *Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat asiat.*

Vuokrausta
käytettävä XX
kaupunginosan
tonttien luovu-
tuksessa.

Sittenkun kaupunginvaltuusto kokouksessaan marraskuun 28 päivänä 1911 oli antanut rahatoimikamarin toimeksi 7) laatia ehdotuksen Santa- ja Busholman alueiden luovutusehdoiksi, antoi kamari esityksen 8) asiasta.

Siinä kamari, huomauttaen että kaupungin yleisten töiden hallitus oli luopumalla aikaisemmasta kannastaan 9) asiassa esittänyt, että edellä mainittujen saarien muodostamassa XX kaupunginosassa olevat tontit myytäisiin käyttäjilleen, mainitsi, että tästä asiasta oli rahatoimikamarissa ilmaantunut eri mieliä. Kamarin enemmistö oli nimittäin ollut sitä mieltä, että tässä tapauksessa olisi so-

1) Valt. pöytäk. helmik. 4 p. 10 §. — 2) Ks. 1912 vuod. kert. siv. 3. — 3) Rtk. kirj. marrask. 24 p. n:o 793. — 4) Valt. pöytäk. jouluk. 16 p. 10 §. — 5) Rtk. kirj. kesäk. 19 p. n:o 465. — 6) Valt. pöytäk. syysk. 9 p. 43 §. — 7) Ks. 1911 vuod. kert. siv. 100. — 8) Valt. pain. asiakirj. n:o 43. — 9) Ks. 1911 vuod. kert. siv. 95.